

Regional selvbestemmelse versus tvang

Unioner, der bygger på afgivelse af suverænitæt, ud fra hvad man kan kalde »tvungne omstændigheder«, vil ikke kunne eksistere. Sovjetunionen brød sammen af to grunde. Dels den socialistiske fantasi sammenbrud og manglende evne til at brødføde befolkningerne, men dels så sandelig også, fordi man knægtede de nationale mindretals interesser og selvstændighed. Det er især efter den kolde krigs ophør og de totalitære staters kollaps nødvendigt, at vi frigør os selv fra denne tids forstenede verdensbillede. Den politiske vanetænkning må afløses af fornuftige betragtninger, hvor man forsøger at afdække problemernes rod i stedet for at fordoble problemerne.

Når de nationale og etniske mindretal i dag begynder at give »problemer«, er det jo ikke fordi supermagternes æra havde afskaffet dem. Derimod er det netop denne æras fortjeneste, at konflikterne bryder så ekstraordinært kraftigt ud på nuværende tidspunkt efter at have været undertrykt i årtier. Stormagterne delte Europa imellem sig og gav ingen af landene mulighed for at formes, som det nu ville være naturligt for hver af dem. Derimod var det en revolution, der blev pålagt udefra. De undertrykte nationale følelser begynder først nu forsigtigt at komme frem.

Et tvungent fællesskab, hvad enten man kalder det Sovjetunionen eller Maastricht-Traktaten, giver ingen fred – og slet ingen frihed. Et Europa og en verden i fred og frihed kræver, at de nationale og selvvalgte samfund får lov og plads til at afgøre de nationale grænser, før yderligere international integration finder sted. Vi bør støtte de nationale mindretals krav om selvstændighed, men på den måde at folkeafstemninger i de enkelte områder afgør spørgsmålet om nationalt tilhørsforhold. Et system med respekt for de enkelte vælgeres og mindretalsgruppers rettigheder vil naturligt medvirke til at bevare freden i Europa.

EF-beskatning

Mens de enkelte medlemslandes muligheder for at opretholde omfattende beskatningsregler begrænses på grund af den indbyrdes konkurrence medlemslandene imellem, vil de centrale lovgivningsorganer i EF ikke have dette problem. EF's beskatningsorganer vil være et monopol! Derfor er det nødvendigt at indføre

et konkurrenceelement sammen med en begrænsning i muligheden for at udskrive skatter. Samtidig er det nødvendigt at adskille spørgsmålet om beskatningens størrelse fra spørgsmålet om beskatningens opkrævning.

Konkurrenceelementet i beskatningen skal begrænses til, hvad der skal beskattes, og hvordan det skal beskattes, når det er afgjort, hvilket niveau beskatningen skal have. Begrænsningen på beskatningen skal kun have med skatteniveauet at gøre og ikke opkrævningen.

Før at etablere muligheden for konkurrence i opkrævningsleddet kræves det, at hver enkelt medlemsstat bevarer retten til at fastsætte, hvad der skal beskattes, og hvordan det skal beskattes.

EF's første fælles skatter og afgifter vil naturligt udspringe fra miljøområdet, hvor der er flere forslag og ideer om forskellige miljøafgifter og CO₂-afgifter. Miljøafgifter vil også på europæisk plan vise sig at være en ny skattekrue.

EF og miljøpolitik

I løbet af de sidste 20 år har EF's fire miljøhandlingsprogrammer medført, at der er gennemført omkring 200 forskellige miljødirektiver. Disse 200 miljødirektiver omhandler indholdsmæssigt så vidt forskellige forhold som forurening af luft, vand og jordbund, affaldsforvaltning, sikkerhedsbestemmelser vedrørende kemiske stoffer og bioteknologi, produktstandarder, vurdering af virkning på miljø- og naturbeskyttelse.

EF har altså i lang tid beskæftiget sig med miljøpolitik. Når man skal beskrive miljøpolitikken i forhold til den Politiske Union, er det relevant at opdele beskrivelsen i følgende 4 dele:

1. Hvilken miljøpolitik gælder i dag i EF – altså, hvilken miljøpolitik gælder før en eventuel etablering af den Politiske Union?
2. Hvilke krav og ønsker til miljøpolitikken havde regeringen i Maastrichtforhandlingerne?
3. Hvilken miljøpolitik blev man enig om i Maastricht, det vil sige, hvilken miljøpolitik vil gælde, hvis den Politiske Union bliver etableret?
4. Hvilken miljøpolitik bliver der mulighed for EF at føre, hvis Kommissionens nye miljøhandlingsprogram vedtages?